

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **P. C.**
bytem XXX

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2016, č. j. MHMP 228548/2016

takto:

- I. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního řádu ze dne 12. 2. 2016, č. j. MHMP 228548/2016, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč a to do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí blíže označeného v záhlaví tohoto rozsudku, ve kterém Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavebního řádu (dále jen „žalovaný“) zamítl odvolání žalobce proti usnesení Úřadu městské části Praha 11, odboru výstavby (dále jen „stavební úřad“), ze dne 16. 12. 2015, č. j. MCP11/15/068721/OV/Pre, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) a toto rozhodnutí potvrdil. V prvostupňovém rozhodnutí stavební úřad zastavil řízení o obnově stavebního řízení o povolení „přístavby skladových prostor“ na pozemcích č. x, x, x v k. ú. Chodov.
2. Žalobce má za to, že rozhodnutí žalovaného je v rozporu s ústavním pořádkem, porušuje zákonná ustanovení platných předpisů.
3. Žalobce v podané žalobě nejprve uvedl, že podáním ze dne 25. 8. 2015 upozornil tajemnici Úřadu městské části Praha 11 (dále jen „ÚMČ Praha 11“) na skutečnost, že byl opomenut jakožto účastník ve stavebním řízení, které probíhalo na základě nezákonného stavebního povolení vydaného stavebním úřadem pod sp. zn. OV/14/057779/Ci, č. j. MCP11/000614/Ci, jenž nabylo právní moci 11. 2. 2015. Stejný dopis zaslal i k rukám vedoucí odboru stavebního.
4. Protože žalobce obdržel dopis tajemnice, která se odvolávala na § 109 písm. e) zák. č. 183/2006Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), avšak jím nedošlo k nápravě, podal žalobce žádost o obnovu řízení a dále podnět k přezkumu k rukám nadřízeného správního orgánu. Dopisem ze dne 20. 10. 2015 byl žalobce nadřízeným správním orgánem vyrozuměn o dožádání spisového materiálu stavebního řízení.
5. Stavební úřad k žádosti o obnovu řízení zaslal žalobci přípis ze dne 29. 10. 2015 označený „Sdělení k žádosti o obnovu řízení“, kterým odmítl naplnění podmínky pro obnovu řízení. Proti sdělení žalobce podal k žalovanému návrh na opatření proti nečinnosti správního orgánu a následně i odvolání, o němž však do podání žaloby nebylo rozhodnuto.
6. Usnesením ze dne 24. 11. 2015, č. j. MHMP 2024321/2015 žalovaný uložil stavebnímu úřadu, aby ve lhůtě 30 dnů rozhodl o obnově řízení.
7. Stavební úřad následně rozhodl usnesením ze dne 16. 12. 2015, č. j. MCP11/15/068721/OV/Pre, kterým zastavil řízení o obnově stavebního řízení zahájeného dne 30. 9. 2015. Odvolání žalobce proti tomuto usnesení bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.
8. Námitky žalobce lze rozdělit do následujících žalobních bodů.
9. *V prvním žalobním bodu* žalobce namítá chybný procesní postup stavebního úřadu i žalovaného, neboť nedošlo k řádnému vypořádání odvolání proti sdělení. Žádost o obnovu měla veškeré zákonem stanovené náležitosti, proto mělo být rozhodnuto ve věci samé. Stavební úřad však vydal sdělení, kterým odmítl žádost o obnovu řízení jako nezákonnou, neboť žalobce není ve spisu stavebního povolení veden jako účastník řízení. Tímto postupem stavebního úřadu bylo dle žalobce zasaženo do jeho procesních práv, neboť nebylo vyhověno jeho žádosti o obnovu řízení právně přílehavou formou sdělení.
10. Proti postupu stavebního úřadu žalobce podal odvolání, kterým napadl sdělení stavebního úřadu. O odvolání proti sdělení nebylo do doby podání žaloby žalovaným rozhodnuto, ačkoliv je součástí spisového materiálu žádosti o obnovu.

11. Žalovaný pochybil i tím, že vyhověl návrhu na opatření proti nečinnosti a vydal usnesení, kterým přikázal stavebnímu úřadu, aby rozhodl ve věci samotné. Jeho postupem tak vznikla situace, kdy vedle sebe existují dvě prvoinstanční rozhodnutí, což je z hlediska správní praxe nepřípustné.
12. Dle žalobce v napadeném rozhodnutí žalovaný nezohlednil argumenty uplatněné v odvolání, když odvolání jako celek odmítl a postup stavebního úřadu potvrdil. Tímto došlo k porušení základních procesních pravidel v rámci správního řízení, neboť rozhodnutí bylo vydáno v době, kdy stále probíhalo odvolací řízení proti sdělení, které má však z hlediska časového průběhu přednost.
13. *Ve druhém žalobním bodu* žalobce upozorňuje, že v daném případě se jedná o nápravu opomenutého účastenství žalobce ve stavebním řízení. Žalobce se dovolává práv opomenutého účastníka řízení ve smyslu § 109 písm. e) stavebního zákona a uvádí, že postup správních orgánů byl v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu ohledně sousedního a hraničního pozemku.
14. Blíže žalobce uvádí, že je vlastníkem domu č. p. x na parcele x a x v k. ú. Chodov a tento dům leží na protilehlé straně ulice za místní komunikací. Podle žalobce tak není pochyb, že měl být účastníkem stavebního řízení, přičemž stavba prováděná na základě stavebního povolení zásadním způsobem ovlivní ráz okolí. Žalobce má za to, že byl v řízení nezákonně opomenutým účastníkem stejně jako další vlastníci přilehlých nemovitostí na ul. K. v. a na ul. V. v k. ú. Chodov.
15. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby a k námitkám v prvním žalobním bodu uvedl, že argumentace žalobce je nekonkrétní a není z ní zřejmé, v čem má nesprávný postup žalovaného spočívat či jaká procesní práva žalobce byla porušena. Správní řád nezná a neuvádí možnost podat odvolání proti sdělení, které je opatřením, resp. úkonem ve smyslu části čtvrté správního řádu. Není zřejmé, v čem spočívá nesprávné přikázání žalovaného, aby stavební úřad rozhodl o žádosti o obnově stavebního řízení. Neopodstatněné je tvrzení, že vydaným příkazem zapříčinil žalovaný vznik situace „paralelní existence dvou prvoinstančních rozhodnutí“, neboť v téže věci nelze rozhodnout dvakrát. Není taktéž jasné, na základě čeho žalobce dospěl k názoru, že v téže věci je rozhodnuto dvakrát. Žalovaný upozorňuje, že jde o zcela odlišné právní instrumenty, o právní úpravu uvedenou ve správním řádu, a to podle § 80 správního řádu a postup podle § 154 a násl. správního řádu.
16. K dalším námitkám, kdy žalobce odvozuje účastenství ve stavebním řízení od vlastnictví k jeho rodinnému domu čp. x, který stojí na parc. č. x a x v k.ú. Chodov a leží na protilehlé straně ulice za místní komunikací, žalovaný uvádí, že z žalobního bodu konkrétně nevyplývá, v čem je chybná interpretace § 109 písm. e) stavebního zákona správními orgány. Žalobce pouze v obecné rovině uvádí, že došlo k chybné interpretaci, aniž by konkrétně uvedl důvody, na základě kterých by mu příslušelo právo být účastníkem stavebního řízení. Takové důvody neuvedl ani v odvolání proti usnesení o zastavení řízení o obnově stavebního řízení. Žalovaný ve sdělení k provedení přezkumného řízení ze dne 17. 12. 2015 velmi podrobně na str. 3 - 4 cituje nejen ustanovení § 109 stavebního zákona, ale uvádí konkrétní důvody, pro které stavební povolení, resp. pro které navrhovanou stavbou nemůže být přímo dotčeno vlastnické právo žalobce, jakožto vlastníka sousedního pozemku a stavby na něm. Tytéž důvody jsou uvedeny i v napadeném rozhodnutí.

17. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobce ani žalovaný ve stanovené lhůtě dvou týdnů svůj nesouhlas s takovým projednáním věci nevyjádřili (§ 51 s. ř. s.).
18. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
19. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
20. K námitkám obsaženým v *prvním žalobním bodu*, v němž žalobce brojí proti procesnímu postupu stavebního úřadu i žalovaného soud ze správního spisu zjistil následující:
21. Dne 30. 9. 2015 podal žalobce u stavebního úřadu dle § 100 správního řádu žádost o obnovu řízení, kterou se domáhal obnovení stavebního řízení, jež vedlo k vydání stavebního povolení ze dne 20. 1. 2015, č. j. MCP11/15/000614/OV/Ci. Rozhodnutím bylo uděleno společnosti Pavel Dobrovský – BETA s. r. o. stavební povolení na stavbu „přístavba skladových prostor“ na pozemcích par. Č. x, x a x v k. ú. Chodov. Žádost žalobce zdůvodnil tím, že byl ve stavebním řízení opomenut jako účastník řízení.
22. Stavební úřad zaslal žalobci přípis ze dne 29. 10. 2015 označený „Sdělení k žádosti o obnovu řízení“, kterým žalobce informoval, že mu nepřísluší právo podat žádost o obnovu řízení, a že stavební úřad žádost posoudil jako podnět k zahájení řízení z moci úřední, tj. k zahájení přezkumného řízení dle § 94 odst. 1 správního řádu, proto bude spis postoupen nadřízenému orgánu, tj. Magistrátu hl. m. Prahy.
23. Následně žalovaný jakožto nadřízený orgán usnesením ze dne 24. 11. 2015, č.j. MHMP 2024321/2015 stavebnímu úřadu přikázal, aby o žádosti o obnovu řízení rozhodl ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení tohoto příkazu.
24. Stavební úřad ve smyslu usnesení nadřízeného orgánu rozhodl o žádosti, když dne 16. 12. 2015 vydal usnesení o zastavení řízení o obnově stavebního řízení. Důvod pro vydání tohoto rozhodnutí shledal prvostupňový orgán ve skutečnosti, že žádost je zjevně nepřípustná, neboť ji podala osoba, která nebyla účastníkem původního řízení.
25. Soud k námitce, že nedošlo k řádnému vypořádání odvolání proti sdělení ze dne 29. 10. 2015, konstatuje, že žaloba nesměřuje proti sdělení stavebního úřadu, nýbrž proti rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno usnesení stavebního úřadu ze dne 16. 12. 2015, č. j. MCP11/15/068721/OV/Pre. Na zákonnost prvostupňového ani napadeného rozhodnutí nemá vliv předchozí úkon stavebního úřadu ve formě „sdělení“, který není rozhodnutím, jak se mylně domnívá žalobce (viz dále). K tomu je třeba dodat, že s ohledem na zásadu jednotnosti správního řízení je nutné prvostupňové i napadené rozhodnutí žalovaného posuzovat jako celek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2013, č. j. 6 Ads 134/2012-47).
26. Žalobce namítá, že postupem stavebního úřadu bylo zasaženo do jeho procesních práv, když o jeho žádosti o obnovu řízení nebylo vyhověno právně přílehavou formou, tedy formou sdělení ze dne 29. 10. 2015. K takto formulované námitce soud uvádí, že namítané sdělení nebylo, jak vyplývá ze spisu, rozhodnutím, kterým by bylo v dané věci jakkoli rozhodováno, bylo jím pouze sděleno, že žádost bude předložena nadřízenému orgánu k posouzení podnětu. Sdělení je specifický úkon podle správního řádu, který upravuje § 154, a nelze ho proto směřovat s usnesením ani ho za usnesení považovat vzhledem k jeho

obsahu, jelikož se jedná o dva zcela odlišné úkony mající zcela odlišné účinky a možnosti nápravy. Pouze proti usnesení a rozhodnutí je přípustné odvolání podle § 81 správního řádu. O takovém odvolání je pak třeba rozhodnout, a to buď správním orgánem, který napadené rozhodnutí vydal (za podmínek podle § 87 správního řádu), anebo odvolacím orgánem (podle § 90 správního řádu). Správní řád nezná odvolání proti sdělení dle § 154 správního řádu, a proto nebylo povinností stavebního úřadu ani žalovaného o takovém „odvolání“ v dané věci rozhodovat.

27. V dané věci teprve usnesením ze dne 16. 12. 2015, č. j. MCP11/15/068721/OV/Pre, bylo rozhodnuto o tom, že se řízení o obnově řízení zastavuje z toho důvodu, že žádost je zjevně právně nepřipustná, protože ji podala osoba, která nebyla účastníkem původního řízení. Vyřízení „odvolání“ proti sdělení proto nemělo vliv na následné vydání usnesení a jeho potvrzení napadeným rozhodnutím.
28. K námitce žalobce, že žalovaný pochybil, když vyhověl návrhu na opatření proti nečinnosti a vydal usnesení, kterým přikázal stavebnímu úřadu, aby rozhodl ve věci samotné, neboť tak vznikla situace, kdy vedle sebe existují dvě prvoinstanční rozhodnutí, je soud nucen v návaznosti na již uvedené konstatovat, že v dané věci dvě prvoinstanční rozhodnutí nevznikla.
29. Prvoinstančním rozhodnutím bylo pouze usnesení stavebního úřadu ze dne 16. 12. 2015, č. j. MCP11/15/068721/OV/Pre, kterým bylo rozhodnuto o tom, že se řízení o obnově řízení zastavuje. Sdělení ze dne 29. 10. 2015, č. j. MCP11/15/059153/OV/Pre, bylo pouze podáním informace žalobci. Teprve usnesení vydané v návaznosti na příkaz nadřízeného správního orgánu lze považovat za správní rozhodnutí. Sdělení takovým rozhodnutím není. Podle soudu tedy žalovaný nikterak nepochybil, když v návaznosti na návrh na opatření proti nečinnosti usnesením uložil prvostupňovému stavebnímu úřadu rozhodnout o žádosti žalobce.
30. Soud nemůže souhlasit ani s žalobcem, že usnesením stavebního úřadu ze dne 16. 12. 2015, č. j. MCP11/15/068721/OV/Pre, došlo k porušení základních procesních pravidel v rámci správního řízení, neboť rozhodnutí bylo vydáno v době, kdy stále probíhalo odvolací řízení proti sdělení. Jak bylo soudem podáno výše, správní řád nezná odvolání proti sdělení, a proto nelze vůbec hovořit o odvolacím řízení proti sdělení. Sdělení znamená pouze poskytnutí informací; nejedná se o rozhodnutí ve smyslu § 67 správního řádu, tedy o vrchnostenský úkon správního orgánu, kterým by se v určité věci zakládaly, měnily nebo rušily práva či povinnosti určité osoby anebo kterým by bylo prohlášeno, že daná osoba práva či povinnosti má, nebo nemá.
31. Z výše uvedených důvodů soud námitky v prvním žalobním bodu shledal nedůvodnými.
32. *Ve druhém žalobním bodu se žalobce dovolává nápravy opomenutého účastenství žalobce ve stavebním řízení a to s poukazem na § 109 písm. e) stavebního zákona a na judikaturu Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu.*
33. Soud předně připomíná, že právními otázkami, které se vztahují k obraně opomenutého účastníka stavebního řízení, se Nejvyšší správní soud zabýval opakovaně. Především je třeba připomenout rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2009, č.j. 2 As 25/2007-118, v němž uvedený soud mimo jiné uvedl v 54. bodu „...rozšířený senát zkoumal případy, kdy opomenutý účastník vystoupí poté, kdy správní orgán již vyznačil nabytí právní moci, a účastenství současně správní orgán popírá. Připomenout třeba, že popření

účastenství – aby tu byl skutečný spor a měly se od čeho odvíjet žalobní lhůty – se musí nejprve stát procesně účinným způsobem, například zamítnutím odvolání pro nepřípustnost (§ 60 spr. ř. z r. 1967, § 92 odst. 1 spr. ř. z r. 2004), nebo zamítnutím návrhu na obnovu řízení proto, že ten, kdo návrh podal, není účastníkem řízení [návrh na obnovu řízení může podat toliko účastník (§ 62 spr. ř. z r. 1967, resp. § 100 spr. ř. z r. 2004)].“ a následně v 55. bodu pokračuje „Je pak na opomenutém účastníkovi, aby napadl takové zamítavé rozhodnutí včas žalobou na soudě (§ 65 s. ř. s.). Soud poté – řídě se obdobnými úvahami jako správní orgán v postupu podle bodu třetího – vyšetří jako otázku předběžnou, zda tu jde nebo nejde o opomenutého účastníka. Není-li žalobce opomenutým účastníkem, soud žalobu bez dalšího zamítne.“

34. V daném případě se žalobce dovolává práv opomenutého účastníka s poukazem na § 109 písm. e) stavebního zákona, o němž tvrdí, že byl správními orgány nesprávně interpretován.
35. K takto formulované námitce musí soud konstatovat, že vzhledem k zásadě dispozitivnosti soudního řízení správního není možné, aby žalobce předmět soudního přezkumu vymezil jen nekonkrétním odkazem na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz. Musí se jednat o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu či listinách zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS). Soud je povinen vypořádat jednotlivé žalobní body, aby nezatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností, není ale povinen na základě vágních odkazů žalobní body či podpůrné argumenty dohledávat ve spisech či v zaslaných dokumentech. Opačný postup by porušoval popsanou dispoziční zásadu a zasahoval by do rovného postavení účastníků řízení (§ 36 odst. 1 s. ř. s.). Jinými slovy, není na soudu, aby v odkazovaných podáních vyhledával skutečnosti, které jsou způsobilé být součástí žaloby.
36. Soud tedy v míře obecnosti korespondující odkazu žalobce na nesprávnou interpretaci ust. § 109 písm. e) stavebního zákona, včetně uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu s tím, že je zde jasná interpretace daného ustanovení, poukazuje na str. 2 prvostupňového rozhodnutí a rovněž na str. 3 - 4 napadeného rozhodnutí, kde se správní orgány zabývaly hodnocením vznesené námítky účastenství.
37. Soud na základě obsahu správního spisu, který obsahuje rovněž „Sdělení k provedení přezkumného řízení“ ze dne 17. 12. 2015, na něž žalovaný ve vyjádření k žalobě poukazuje, dospěl k závěru, že i když se žalovaný podrobně zabýval důvody, pro které žalobci nesvědčí přímé dotčení jeho práv v proběhlém stavebním řízení, vyjádřil své úvahy a hodnocení pouze a právě v přípisu označeném „Sdělení k provedení přezkumného řízení“ ze dne 17. 12. 2015, zatímco napadená rozhodnutí jsou postavena toliko na závěru, že žalobce nebyl účastníkem původního řízení, a proto nelze jeho žádosti vyhovět. Byť lze připustit, že žalobce neuváděl bližší odvolací důvody, přesto je soud toho názoru, že ani v obecné rovině nemůže takové posouzení obstát. Naopak správní orgány se měly i v tomto správním řízení dostatečně podrobně zabývat důvody, pro které žalobce tvrdí, že je opomenutým účastníkem, jím skutečně měl být či nikoliv.

38. Soud uvážil, že žaloba je důvodná, a proto napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.).
39. Soud se ve shodě s judikaturou Nejvyššího správního soudu /rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.11.2003, č.j. 7 A 38/2001-37) nezabýval meritem věci za situace, kdy napadené rozhodnutí ruší pro podstatné vady řízení podle cit. ust. § 76 s.ř.s., když soudcovské hodnocení by v danou chvíli bylo předčasné. Bude na žalovaném, aby se v dalším řízení podrobně vypořádal s námitkami žalobce včetně obrany uvedené v žalobě, tyto námitky řádně vyhodnotil a rozhodl, přičemž v odůvodnění svého rozhodnutí zaujme stanovisko ke všem uplatněným odvolacím důvodům a řádně a podrobně vyloží, jakými úvahami byl ke svým závěrům veden. Absence uvážení o odvolacích tvrzeních v odůvodnění rozhodnutí nemůže být zhojena tím, že se těmito tvrzeními žalovaný bude věcně zabírat až ve vyjádření k žalobě proti rozhodnutí podané.
40. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení měl plný úspěch žalobce, a proto soud rozhodl, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení částku ve výši 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek. Jiné náklady řízení žalobce netvrdil, ani soudu neprokázal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. ledna 2018

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. H.